

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

nes ved hjælp af instituttets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

Det er ikke sikkert, at der på nuværende tidspunkt er realkreditinstitutter, der ønsker at udnytte den foreslåede mulighed for at anvende interne modeller. Dette skyldes de forholdsvis omfattende krav, der stilles i CAD II-direktivet.

Da de interne modeller indebærer en forbedring af risikostyringen i de institutter, der anvender dem, er det imidlertid positivt, at også danske institutter får denne mulighed. Af hensyn til ensartede konkurrencevilkår bør endvidere både realkreditinstitutter, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber have muligheden.

Til nr. 8

Det foreslås, at bestemmelsen om at økonomiministeren skal godkende bestyrelsesmedlemmerne for en fond eller en forening, der ejer et realkreditinstitut, ophæves.

Forslaget skal ses på baggrund af indførelse af regler i realkreditloven om, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med, om disse bestyrelsesmedlemmer er egnede og hæderlige i henhold til den finansielle lovgivning, jf. de gældende bestemmelser i realkreditlovens § 79 a, nr. 2 og § 79 b, nr. 2.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 2, nr. 8.

Til nr. 10

Ifølge realkreditlovens § 76 a, kan repræsentantskabet i realkreditinstitutter, der er fonde beslutte, at fonden omdannes til aktieselskab via den såkaldte indkapslingsmodel.

Bestemmelsen henviser til, at realkreditlovens § 72 finder tilsvarende anvendelse. Ifølge realkreditlovens § 72 træffes beslutning om omdannelse af de pågældende institutters øverste myndighed.

Da realkreditinstituttets øverste myndighed ikke nødvendigvis vil være repræsentantskabet, foreslås det, at det præciseres, at beslutningen efter § 76 a skal træffes af instituttets øverste myndighed.

Til nr. 11

Forslaget sikrer, at såfremt et realkreditinstitut ikke kan svare sine forpligtelser i henhold til den efterstillede kapital, medfører dette ikke i sig selv, at instituttet anses for insolvent.

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle

sektor efter år 2000, om at afklare lovteksten enten ved eksplicit at fratage indehaverne af efterstillet kapital retten til at indgive konkursbegæring eller ved at foretage en præcisering af insolvensbegrebet, hvor den efterstillede kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Bestemmelserne om værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud samt kortfristet supplerende kapital, fremgår af §§ 37 og 38 i bekendtgørelse om kapitaldækning for realkreditinstitutter.

Kapital optaget i henhold til disse bestemmelser, er i lighed med øvrig ansvarlig kapital optaget med det formål at kunne medgå til dækning af tab i et realkreditinstitut, også i tilfælde hvor det tillades et realkreditinstitut at fortsætte sine aktiviteter. Dette er begrundelsen for, at efterstillet kapital kan medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital i et realkreditinstitut.

Efter de gældende regler kan ejere af efterstillet kapital i lighed med øvrige fordringshavere i et realkreditinstitut indgive konkursbegæring, jf. konkurslovens § 17. Hvorvidt en konkursbegæring fra en fordringshaver kan danne grundlag for et konkursdekret vil afhænge af, om fordringshaveren har en retlig interesse i at fremkalde en konkurs. Hvis det med sikkerhed kan fastslås, at der intet vil fremkomme til dækning af en given fordring, og fordringshaverene ikke i øvrigt kan anføre nogen rimelig interesse i at fremkalde en konkurs, kan konkursdekret ikke afsiges. I praksis vil der i forbindelse med et realkreditinstituts konkurs ofte ikke være midler til at honorere den efterstillede kapital. Det vil derfor være tvivlsomt om en konkursbegæring med baggrund i den efterstillede kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af om et realkreditinstitut er insolvent. Det præciseres, at efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er kun i forhold til konkurslovens § 17, stk. 2, at der sker afvigelser i forhold til konkurslovens regler. Således gælder bl.a., at indehavere af efterstillet kapital fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der stadig er midler til rådighed efter at de anmeldte simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendebetaling.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis være et begrænset indgreb, da det som nævnt vil være tvivlsomt under gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret. Hertil kommer, at den efterstillede kapital, på flere punkter er væsentlig forskellig fra al-